ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 24.01.1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

20

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 21. júla 1994 bola v Bratislave podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Republiky Slovinsko o medzinárodnej cestnej doprave. Dohoda nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 16. novembra 1995, na základe článku 18.

DOHODA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Republiky Slovinsko o medzinárodnej cestnej doprave

Vláda Slovenskej republiky a vláda Republiky Slovinsko (ďalej „zmluvné strany“), vedené snahou upraviť a podporiť medzinárodnú cestnú dopravu,

dohodli sa takto:

Článok 1

1. Ustanovenia tejto dohody sa vzťahujú na medzinárodnú cestnú prepravu cestujúcich a tovaru medzi Slovenskou republikou a Republikou Slovinsko, ako aj na tranzitnú cestnú dopravu cez tieto štáty zabezpečovanú dopravcami, ktorí sú oprávnení vykonávať túto prepravu v súlade s právnymi predpismi platnými na území štátov zmluvných strán.
2. Prepravu cestujúcich a tovaru v zmysle tejto dohody môžu vykonávať len dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zo zmluvných strán a ktorí podľa príslušných právnych predpisov svojho štátu majú oprávnenie na vykonávanie medzinárodnej cestnej prepravy.

Osobná doprava

Článok 2

1. Osobnou dopravou v zmysle tejto dohody je preprava osôb a ich batožiny autobusmi. Sem patrí aj jazda prázdnych autobusov, ktorá je potrebná pri poskytovaní služieb osobnej dopravy.
2. Za autobusy sa považujú motorové vozidlá, ktoré sú svojím vybavením spôsobilé a určené na prepravu viacerých ako deviatich osôb vrátane vodiča.

Článok 3

1. Pravidelná autobusová doprava je preprava osôb v určených časových intervaloch na určenej linke, pričom cestujúci majú možnosť vystupovať a nastupovať na vopred určených zastávkach. Pravidelná autobusová doprava je prístupná každému cestujúcemu, v prípade potreby sa reguluje povinnými miestenkami. Špeciálna pravidelná autobusová doprava je preprava určitých kategórií cestujúcich.
2. Pravidelné autobusové linky medzi štátmi oboch zmluvných strán, ako aj pravidelné tranzitné linky prechádzajúce ich územím povoľujú po vzájomnej dohode príslušné orgány štátov oboch zmluvných strán.
3. Príslušné orgány štátov oboch zmluvných strán vydávajú povolenie na tú časť linky, ktorá prechádza ich územím.
4. Žiadosť o povolenie sa predkladá príslušnému orgánu štátu zmluvnej strany, v ktorom je vozidlo registrované.
5. Žiadosť podľa odseku 4 musí obsahovať predovšetkým tieto údaje:
   a) názov dopravcu a jeho úplnú adresu;
   b) druh dopravy;
   c) požadované obdobie platnosti povolenia;
   d) čas prevádzky a počet jázd za deň alebo za týždeň;
   e) cestovný poriadok (plán trasy);
   f) presnú trasu linky (zastávky na nastupovanie a vystupovanie cestujúcich, hraničné priechody);
   g) dĺžku linky v kilometroch;
   h) čas vedenia vozidla a odpočinku vodičov;
   i) maximálny počet miest na sedenie;
   j) cestovné a tarifné podmienky.

6. Príslušný orgán štátu jednej zmluvnej strany odovzdá príslušnému orgánu štátu druhej zmluvnej strany žiadosť so vštkými predpísanými údajmi, ktoré je ochotný schváliť.
7. Povolenie sa vydáva najviac na päť rokov a na základe žiadosti ho možno predĺžiť.

Článok 4

1. Kyvadlová doprava je preprava, pri ktorej sa prepravujú vopred vytvorené skupiny cestujúcich viacerými jazdami z východiskového miesta do cieľového miesta a späť. Tie skupiny cestujúcich, ktoré sa prepravili do cieľového miesta, sa neskôr prepravia späť do východiskového miesta. Kyvadlová doprava musí zabezpečovať okrem prepravného výkonu aj ubytovanie skupiny cestujúcich v cieľovom mieste. Prvá jazda späť a posledná jazda tam musia byť prázdne.
2. Na vykonávanie kyvadlovej dopravy osôb je potrebné povolenie príslušného orgánu štátu druhej zmluvnej strany. Žiadosť o udelenie povolenia podáva žiadateľ priamo príslušnému orgánu štátu druhej zmluvnej strany. Žiadosť sa musí podať najneskôr do 30 dní pred plánovaným začatím prepravy.
3. Žiadosť o povolenie kyvadlovej dopravy podľa odseku 2 musí obsahovať názov a adresu dopravcu, časový rozpis a počet jázd, údaje o mieste ubytovania a údaje o dĺžke pobytu.
4. Zásady povoľovacieho konania, formuláre, kontrolné dokumenty a ďalšie otázky dohodne Zmiešaná komisia zriadená podľa článku 17 tejto dohody.

Článok 5

1. Príležitostná doprava je doprava, ktorej charakter nezodpovedá ustanoveniam článkov 3 a 4 tejto dohody.
2. Príležitostná doprava medzi štátmi oboch zmluvných strán alebo tranzit cez ich územie nevyžaduje povolenie, ak ide o
   a) prepravu vykonávanú tým istým vozidlom, ktorým sa prepravuje tá istá skupina cestujúcich vracajúca sa do východiskového miesta;
   b) prepravu, ktorou sa na ceste tam prepravujú cestujúci a jazda späť je prázdna.
3. Príležitostná doprava, ktorá nezodpovedá ustanoveniam odseku 2, podlieha povoleniu príslušného orgánu štátov oboch zmluvných strán.
4. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si navzájom vymenia dohodnutý počet povolení na prepravu uvedenú v odseku 3 a na jazdy prázdnych autobusov na zabezpečenie prepravy osôb v prípade technických porúch či dopravných nehôd autobusov. Zmiešaná komisia vytvorená podľa článku 17 tejto dohody určí dokument na kontrolu prepráv uvedených v odseku 2.

Preprava tovarov

Článok 6

Dopravcovia jednej zmluvnej strany vykonávajúci prepravu tovaru podľa článku 1, musia mať vo svojom vozidle povolenie vydané zodpovedným orgánom štátu druhej zmluvnej strany, ak vykonávajú prepravu medzi oboma krajinami, tranzitnú dopravu alebo dopravu do tretej krajiny.

Článok 7

Počet a druh povolení podľa článku 6, ako aj ďalšie podmienky týkajúce sa prepravy určia priamo príslušné orgány štátov zmluvných strán na základe záverov Zmiešanej komisie vytvorenej podľa článku 17 tejto dohody.

Článok 8

1. Povolenie podľa článku 6 sa nevyžaduje na
   a) dopravu nákladu z verejného letiska alebo na verejné letisko v prípade poškodenia alebo inej nehody lietadla;
   b) dopravu poškodeného motorového vozidla alebo jeho prívesu;
   c) dopravu zostatkových častí vozidiel (vrakov);

d) dopravu predmetov v prípade ich sťahovania v primeranom vozidle;

e) dopravu poštových zásielok;

f) dopravu vecí a zariadení na veľtrhy a výstavy;

g) dopravu scénických výprav a iných potrebných vecí na divadelné, filmové, cirkusové, rozhlasové a televízne predstavenia;

h) dopravu uhynutých zvierat okrem prípadov, ak sú určené na priemyselné spracovanie ako surovina;

i) dopravu včiel a rybích násad;

j) dopravu kvetov a iných ozdobných rastlín;

k) dopravu farmaceutických a iných materiálov v rámci pomoci pri odstraňovaní následkov prírodných katastrof;

l) jazdy prázdnych vozidiel, ktoré majú nahradiť poškodené vozidlá a zabezpečiť prepravu, ktorú poškodené vozidlá nemôžu vykonať;

m) dopravu s návesom v skupine vozidiel zloženej z vozidla domáceho dopravcu a návesu zahraničného dopravcu;

n) vozidlá vykonávajúce technickú pomoc alebo opravu poškodených vozidiel;

o) prepravu vozidla, ktoré má nahradiť iné poškodené vozidlo nachádzajúce sa na území druhej krajiny;

p) dopravu nákladov, ktoré sa používajú na vzdelávacie a reklamné účely;

q) prepravu vozidlami s maximálnou celkovou hmotnosťou 6 t a úžitkovou hmotnosťou 3,5 t;

r) prepravu zomrelých.

2. Pri doprave podľa odseku 1 tohto článku musí mať vodič pri sebe všetky dokumenty a doklady, ktoré osvedčujú, že ide o jeden z vymenovaných druhov dopravy.

Článok 9

1. Ak hmotnosť alebo rozmery vozidla alebo nákladu prekročia hmotnosť alebo rozmery prípustné na území štátu druhej zmluvnej strany, musí byť vozidlo vybavené osobitným povolením vydaným príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany.

2. Osobitné povolenie sa vyžaduje aj pri preprave zvlášť nebezpečného tovaru a odpadu.

3. Povolenie vydané podľa odseku 1 a 2 tohto článku presne vymedzuje trasu vozidla.

Všeobecné ustanovenia

Článok 10

Dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zo zmluvných strán, sú povinní dodržiavať dopravné a colné predpisy platné na území štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 11

Dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zo zmluvných strán a ktorí vykonávajú prepravu podľa tejto dohody, platia za prepravu uskutočňovanú na území štátu druhej zmluvnej strany dane, správne poplatky a dávky určené platnými vnútroštátnymi predpismi štátu tejto druhej zmluvnej strany.

Článok 12

Vo všetkých prípadoch, ktoré nie sú upravené ustanoveniami tejto dohody alebo ustanoveniami medzinárodných zmlúv, ktorými sú viazané obe zmluvné strany, sa použijú vnútroštátne predpisy platné v každom zo štátov zmluvných strán.

Článok 13

Preprava cestujúcich alebo tovaru vykonávaná dopravcom, ktorý má sídlo na území štátu jednej zo zmluvných strán, medzi východiskovým a cieľovým miestom nachádzajúcim sa na území štátu druhej zmluvnej strany sa nepovoľuje okrem prípadov, keď príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany udelí osobitné povolenie.

Článok 14

Povolenia podľa článkov 3, 5, a 6 tejto dohody a ostatné doklady predvídané touto dohodou musia byť vo vozidlách a musia sa predložiť kedykoľvek na žiadosť príslušných orgánov.

Článok 15

1. Ak sa dopravca štátu jednej zmluvnej strany dopustí na území štátu druhej zmluvnej strany porušenia ustanovení tejto dohody, príslušné orgány štátu tejto druhej zmluvnej strany budú o nich informovať príslušné orgány štátu prvej zmluvnej strany.
2. V prípade porušenia uvedeného v odseku 1 tohto článku príslušné orgány štátu zmluvnej strany, na území ktorého došlo k porušeniu, môžu požiadať príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany, aby
   a) dal výstrahu dopravcovi spolu s oznámením, že v prípade opakovania porušenia sa mu čiastočne alebo úplne zruší možnosť vykonávania prepráv na území druhého štátu;
   b) dočasne, čiastočne alebo úplne zrušil právo dopravcu vykonávať prepravu na území svojho štátu.
3. Orgán, ktorý urobí také opatrenie, bude o ňom informovať príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 16

Zmluvné strany si navzájom oznámia, ktoré orgány sú príslušné na vykonávanie opatrení ustanovených v tejto dohode a na výmenu všetkých potrebných štatistických a iných informácií.

Článok 17

Zmluvné strany vytvoria Zmiešanú komisiu, ktorá sa zíde na žiadosť jednej alebo druhej zmluvnej strany a ktorá ustanoví spôsob vykonávania tejto dohody.

Článok 18

1. Každá zmluvná strana oznámi nótou druhej zmluvnej strane vnútroštátne schválenie dohody. Táto dohoda nadobudne platnosť dňom prijatia poslednej nóty.
2. Dohoda sa uzaviera na obdobie jedného roku a jej platnosť sa bude automaticky predlžovať vždy o ďalší rok, ak ju jedna zo zmluvných strán nevypovie písomne diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia platnosti.

Dané v Bratislave 21. júla 1994 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a slovinskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu
Slovenskej republiky:
Mikuláš Dzurinda v. r.
Za vládu
Republiky Slovinsko:
Igor Umek v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.